

BISERICA ȘI ȘCOALA

REVISTĂ BISERICĂȘCĂ - CULTURALĂ

ORGANUL OFICIAL AL EPARHIEI ORTODOXE ROMÂNE A ARADULUI

Nr. 2566—1931.

GRIGORIE,

din mila lui Dumnezeu Episcop al Eparhiei române a Aradului,
Ienopolei și Hălmagiului, precum și a părților anexate
din Banatul-Timișan.

Iubitului cler și popor și iubiților deputați ai Adunării Noastre eparhiale, dar și milă dela Dumnezeu Tatăl și Domnul nostru Iisus Hristos, împreună cu salutarea noastră arhierescă:

Pe temeiul art. 9 din Lege și art. 132 și 134 din Statutul pentru organizarea Bisericii ortodoxe române, convocăm Adunarea eparhială a Aradului în sesiune ordinară pe ziua de Duminică, 10 Maiu a. c., la orele 9 dimineața, când se va oficia cuvenita slujbă religioasă în Catedrala Episcopiei.

Deschiderea Adunării va avea loc în aceeași zi, la orele 16 (4 d.m.), în sala festivă a Academiei Teologice.

Ceeace se aduce la cunoștința tuturor P. T. deputați, spre știre și orientare.

Arad, la 24 Aprilie 1931.

Al tuturor binevoitor

† Grigorie

Episcopul Aradului.

NOTĂ: Indatorați prin concluzul Nr. 44 al Adunării eparhiale din 1901, aducem la cunoștința Domnilor deputați, că nici un concediu nu se acordă fără de cuvenita motivare, urmând a se proceda în caz contrar întru toate conform ultimelor dispozițiuni din §. 59 al Regulamentului afacerilor interne.

Acțiunea Catolică

și Ortodoxia Activă.

(Continuare)

Papa Pius XI. și necesitatea acțiunii Catolice.

Organizarea unitară a diferitelor categorii de credincioși în vederea apărării drepturilor Bisericii creștine, e scopul urmărit de acțiunea catolică. În enciclica *Abi arcano* din Dec. 1922 Papa Pius XI. arată ostilitățile externe între popoare. Lupta de clasă e acută. Toți caută cu aviditate să aibe avere și stăpânire. Partidele se urăsc. Viața familiară e lovită. Datoriile către D-zeu ale soților suferă. Insubordonarea crește. Lipsa simțului de pudoare în îmbrăcăminte crește, multe seminarii clericale au fost închise; Papa arată apoi că acestea toate derivă din interiorul omului (Marcu 7 v. 23), care vrea să-și potolească foamea sufletului cu banuri exterioare, trecătoare. Bunurile acestea sunt în măsură redusă și cu cât voesc mai mulți să le aibe, vor ajunge la mai puține, dar cele spirituale îmbogățesc pe toți și nu scad. Deci bunurile materiale duc la rășboaie. (Iacob 4 v. 1)

Poftele nesăbuite „dorul de stăpânire duce la ură între partide, cari amenință patria.¹⁾ Oamenii s'au abătut dela Dzeu și derivă dela oameni orice autoritate. Căsătoria o consideră contract civil.

Indreptarea o așteaptă dela iubirea și dreptatea creștină. Căci nu mâncarea și beutura sunt pacea Domnului (Rom. 14) ci bunurile netrecătoare. (v. 17) Să evităm poftele oarbe, să căutăm mai întâi împărăția lui Dumnezeu.

Apoi arată papa mijloacele de acțiune: reuniunile de tot felul: pentru rugăciuni, reuniuni pioase, reuniuni ale tineretului, bărbaților și femeilor etc.²⁾

Aceasta e foarte pe scurt acțiunea catolică după enciclica papală din 1922.

Documentarea și Ființa Acțiunii Catolice.

Papa Pius XI. în 13 Nov. 1928 la dorința cardinalului Bertram, arhiepiscop de Breslau, a adresat eparhiei catolice de Breslau o scrisoare apostolică despre acțiunea catolică. El arată că acțiunea catolică în timpurile de

luptă pentru curățenia credinței și moravurilor voește a ajuta preoștii prin colaborarea laicilor.³⁾ Colaborarea femeilor Evodia și Sintihi, alui Clement și altor laici la lucrul Evangheliei arată (Filipeni 4 v. 2—3) că chiar la începutul creștinismului laicii erau activi. Papa Pius spune că acțiunea catolică nu are în vedere numai desăvârșirea proprie a individului, ci înseamnă și o participare la apostolatul ierarhic a tuturor catolicilor din toate clasele sociale.⁴⁾ Acești catolici organizați sub conducerea episcopilor au de scop să lucreze astfel ca creștinii tuturor națiunilor să fie uniți în modul cel mai strâns în tot ceea ce înseamnă religie și moralitate.⁵⁾ Să nu uităm că se accentuează toți creștinii. Căci acțiunea catolică cuprinde pe toți catolicii fără deosebire de vârstă și sex, condiție socială sau concepție politică, pe scurt: acțiunea catolică cuprinde pe omul întreg, căutând a-i forma viața creștină.⁶⁾

Este bine să se accentueze aici, ceea ce și enciclica papală spune, că acțiunea catolică este chemată a îndruma popoarele și societățile existente, reuniunile de pietate și cele religioase ale tineretului, cele referitoare la formarea vieții civice și economice.⁷⁾ Acțiunea catolică este un edificiu compus din cercuri și organizații și anume, din reuniuni de bărbați și femei și ale tineretului de ambe sexe, conduse în duhul lui Hristos.⁸⁾ După acestea scrisoarea papală reasumă cele spuse, fixând scopul acțiunii catolice: de a mișca și chema la lucrul evangheliei și la aplicarea ei pe aceia, cari din lipsa de influență pastorală pot cădea jertfă tendințelor, nutrite de oameni cu suflet subversiv.⁹⁾

Este adevărat că Pius XI. a pus bazele acțiunii catolice încă în 1922 prin enciclica: „*Ubi arcano*“, dar prin scrisoarea din 1928 către cardinalul Bertram, a delimitat conținutul ei. Deci acțiunea catolică are de scop să încopceze activitatea laicilor de aceea a preoților în scop de a crea o conștiință unitară, o cugetare unitară, o voință, o concepție catolică unitară.¹⁰⁾ Nuntialul papal Pacelli a spus la *Magdeburg* în 1929 că acțiunea catolică nu voește să impună păreri politice și economice, dar voește să dea poporului catolic conducă-

³⁾ W. Cremers: *Die Katholische Aktion*. Regensburg 1929 p. 8.

⁴⁾ N. Brinzeu: *Acțiunea Catolică Lugo* 1930 p. 7.

⁵⁾ Cremers: op. cit. p. 9.

⁶⁾ Brinzeu: op. cit. p. 7.

⁷⁾ Cremers: p. 10.

⁸⁾ Cremers: p. 11.

⁹⁾ Cremers: pe 12.

¹⁰⁾ Cremers: p. 14.

¹⁾ Schlund: op. cit. 39.

²⁾ Schlund: op. cit. p. 50.

tori, cari să stea sigur pe terenul concepției catolice despre lume, ori de câte ori cultura, viața economică și politica ating terenul religios-cultural.¹⁾

Cu prilejul Săptămânei sociale din Neapole în Sept. 1925 cercurile conducătoare catolice au dat următoarea soluție privitoare la concepția politică a Acțiunii catolice: „Acțiunea catolică totdeauna a făcut deosebire între politică și activitatea de partid. Cu politica are acțiunea noastră punctele de atingere care determină interesele religioase, morala și binele public. În aceste puncte acțiunea catolică exercită, potrivit misiunii sale speciale, dreptul și datoritiile unui conducător și sfătuitor pentru catolici. Acțiunea catolică stă însă în afară și mai presus de orice activitate de partid. Câmpul ei de activitate (al acțiunii catolice), conducerea și răspunderea ei, o despart de activitatea de partid. Rămâne deci stabilit pentru toți conducătorii centrali și locali ai ei, cari în oare care fel sau măsură reprezintă interesele religiunii, să evite și aparența că aparțin unui partid ori că au în vedere un partid. Deci trebuie observat ca reprezentantul oficial al acțiunii catolice să nu aibe o situație oficială într'un partid și invers.”²⁾

Subtilitatea de mai sus totuși nu poate masca adevărul că Acțiunea Catolică poate deveni cu timpul ea însăși o mare putere politică.

Acțiunea catolică voește deci împlinirea integrală a poruncilor divine, cari culminează în iubirea de Dumnezeu și a aproapelui. Ea urmărește încreștinarea societății așa fel ca individul să-și întocmească viața în vederea acestui scop. Fiecare membru grupat în Acțiunea catolică are dreptul să-i considere pe ceilalți ca slugi în împărăția Domnului, fie ei miniștri, episcopi sau de orice rang social,³⁾ având să recunoască în cadrul Acțiunii ierarhia ca o instituție cu drepturi speciale. Acțiunea nu voește deci să ridice barierele sociale, și deosebirile de clase, ci în cadrul ei voește să facă activ pe fiecare membru al corpului mistic al lui Hristos, în special pe teren caritativ, școlar și prin presă etc. Și laicii deci pot răspândi prin aceasta cunoașterea și iubirea de Hristos și ei se jertfesc în viață activă pentru aproapele și în acest senz vorbim de preoția universală: rod ales, preoție împăratească, neam sfânt. (I. Petru 2 v. 9).⁴⁾ În

acest înțeles și laicii, în cercul prietenilor și al profesiei lor, răspândesc credința și fapta creștină. Toate societățile catolice au fost încorporate acțiunii catolice, fără însă a-și pierde individualitatea lor.

Numirea de acțiune catolică nu este cea mai potrivită, căci ea însemnează o lucrare săvârșită într'un anumit timp, de o anumită durată, însă noi folosind cuvântul misiune internă, determinăm mai bine conținutul lucrării. În Germania ea s'a numit de unii: mișcarea catolică, cooperarea catolică etc.⁵⁾

Interesant este a vedea acum părerea din 1929 a cardinalului Piffel din Viena despre acțiunea catolică. În Acțiunea catolică este muncă cu puteri unite, deci cecece până acum se făcea în reuniunile catolice pe calea apostolatului laic și a asistenței pastorale, — trebuie să se facă mai concentrat, mai unitar, mai conștient. Egoismul, mândria, cultul persoanei în reuniuni nu se pot împăca de loc cu spiritul Acțiunii Catolice. Căci aceasta are de scop să inspire tuturor societăților existente, duh apostolic veritabil și să călăuzească pe drumul mai larg al muncii mai comune apostolice, abătându-le dela căile diferite indicate de scopurile speciale ale reuniunilor.⁶⁾

Vedem că romano-catolicii nu se ajung cu organizațiile lor de până acum și caută să creeze o organizație mare, care să insuflă duh mai catolic tuturor organizațiilor existente.

Ce urmărește Asociația Generală a Românilor Uniți?

Directivele venite din Roma arată că asociațiile pur spirituale, ordurile, congregațiile nu fac parte din Acțiunea Catolică, nici cele sociale, economice și sociale, ci colaborează cu Acțiunea Catolică. În 23 Nov. anul 1929 s'a pus baza Asociației Generale a Românilor Uniți (A. G. R. U).⁷⁾ În toamna anului 1930 A. G. R. U-l și-a ținut primul congres în Sighet.

Biserica unită dela noi are astăzi tendința de a înființa Asociația Generală a Românilor uniți în fiecare parohie, ca astfel și poporul unit cu Roma să aibe cecece au ortodocșii în Oastea Dnmului și societatea Sf. Gheorghe. Prin înființarea secțiilor Agrului, adică prin înființarea asociațiilor prevăzute de statutele Agru-lui uniții urmăresc activitate caritativă-socială, femeile vor griji de biserici, bărbații vor face apostolat laic etc.⁸⁾

¹⁾ Cremers: p. 15.

²⁾ Dr. Erhard. Schlund: Die Katolische aktion. München 1928 p. 30.

³⁾ Cremers: p. 21.

⁴⁾ Cremers: p. 24.

⁵⁾ Cremers: p. 29.

⁶⁾ Cremers: op. cit. p. 179.

⁷⁾ Episcop Grigorie Comșa: În slujba misionarismului ortodox Arad 1930 p. 255.

⁸⁾ Brinzeu: op. cit. p. 40.

Asociația Generală a Românilor Uniți, înființată la 1929 cu sediul în Cluj, are scop: a) susținerea, apărarea și realizarea intereselor Bisericii române unite cu Roma, b) adâncirea vieții sufletești a membrilor și intensificarea educației religioase, c) îndrumarea vieții publice și private potrivit eticei creștine, în sentimentul iubirii de neam și de patrie, d) combaterea curentelor sociale și religioase cu caracter sectant, destructiv, antinațional și anti-creștinesc.

Mijloacele: a) morale: adunări, conferințe, prelegeri, răspândire și editare de cărți, reviste și ziare scrise în spirit creștinesc și românesc; b) Materiale: cotizații de membru, donațiuni, legate, chete și alte izvoare legale de venit.

Ținuta politică. În cadrele A. G. R. U-lui este exclusă politica de partid.

Membrii pot fi românii uniți, fără deosebire de sex. Sunt: fondatori, plătind odată pentru totdeauna 5000 Lei, b) pe viață cu 2000 Lei, c) activi, cu 100 Lei anual, d) ajutători, cu 10 Lei anual. Arhieriei Bisericii rom. unite sunt patronii, iar Mitropolitul președinte de onoare al A. G. R. U-lui. Celor merituoși li se poate da titlul de membru de onoare.

Agru-l are un Congres general, compus din membrii comitetului central, ai comitetelor eparhiale, membrii fondatori și câte 10 delegați ai singuraticelor congrese eparhiale. Congresul general se ține în fiecare an.

Congresul eparhial este alcătuit din membri comitetului eparhial, președinții sau delegații comitetelor parohiale, membrii fondatori și pe viață aparținători diecezei. Congresul eparhial se ține anual odată.

Adunarea parohială se alcătuește din membri parohiilor înscrși în Agru. Ține ședințe odată anual.

Comitetul central are 1 președinte, 6 vicepreședinți, 1 secretar gen. 1 casier gen. și 24 membri aleși pe 5 ani, iar ca membri de drept pe președinții comitetelor eparhiale (diecezane) și câte un delegat al fiecărei dieceze, plus un delegat al mitropolitului. Comitetul central are un comitet de direcție, compus din 5 membri. Mai sunt și comitete diecezane cu câte 1 prez., 2 v-prez., 1 secretar și 12 membri aleși, 2 clerici ca membri de drept și un asistent designat de episcop și președinții diecezani ai asociațiilor religioase. Comitetele diecezane îndrumă comitetele parohiale.

Comitetele parohiale au câte 1 președinte 1 sau 2 v-prez. 1 secretar și 3 sau 5 membri

aleși, iar preotul și președinții asociațiilor parohiale existente sunt membri de drept.¹⁾

Important este a ști că fiecare comitet, fie parohial, diecezan etc. poate înființa secții: a) religioasă, b) literară, c) caritativă, d) a tineretului și e) economică.

Ședințele religioase se țin Duminică și în sărbători după masă.²⁾

În fruntea secției stă un membru al comitetului respectiv, ca președinte delegat, având dreptul să coopteze 12 membrii. Art. 27 din statute prevede că din venituri a treia parte revine comitetelor parohiale, $\frac{1}{3}$ comitetelor diecezane, iar restul stă la dispoziția comitetului central. Veniturile realizate de comitetul central rămân în întregime la dispoziția comitetului central. Comitetele diecezane își vor alcătui bugetele până la 10 Decembrie al fiecărui an și le vor supune aprobării comitetului central, respective comitetului diecezan. Cotizațiile plătite de membri fondatori și pe viață trec pe deantregul la comitetul central și constituiesc un fond inalienabil, putându-se utiliza numai dobânzile.

Art. 28. Comitetul central va alcătui un regulament general cum și regulamente speciale pentru a stabili normele de aplicare a prezentelor statute.

Domnul Nicolae Iorga președintele noului Guvern.

Domnul Titulescu, pe care M. S. Regele Carol al II-lea l-a însărcinat cu formarea unui guvern de uniune națională pe bază de concentrare cu reprezentanți din toate partidele politice, n'a izbutit să satisfacă dorința Suveranului.

Astfel în 18 Aprilie a. c., după masă la ora 6, Suveranul a însărcinat cu formarea noului Guvern pe marele nostru savant D. Nicolae Iorga.

Știrea a produs o bucurie sinceră în toată țara, căci lumea românească nădăjduiește, că dl prim ministru N. Iorga, ca cel mai ilustru reprezentant al sufletului românesc, va ști să canalizeze forțele patriei pe drumul ce duce la propășire și la ieșirea din criza grea în care se sbate România. Domnul primministru Iorga și-a constituit guvernul în modul următor:

¹⁾ După: Brinzeu: op. cit. p. 36-37.

²⁾ Brinzeu: op. cit. p. 47.

1. *N. Iorga*, președintele consiliului, ministru al instrucțiunii și cultelor, ministru de interne ad-interim.

2. *C. Argetoianu*, ministru de finanțe și ad-interim. la externe.

3. *Dr. I. Cantacuzino*, ministrul muncii, sănătății și ocrotirilor sociale.

4. *M. Manoilescu*, ministrul industriei și comerțului.

5. General *Ștefănescu Amza*, ministrul armatei.

6. *C. Hamangiu*, ministrul justiției.

7. *Gh. Ionescu-Șișești*, ministrul agriculturii și domeniilor.

8. *V. Vălcovici*, ministrul lucrărilor publice și al comunicațiilor.

La solemnitatea jurământului, depus în seara de 18 April, după ce preotul palatului a celebrat serviciul religios, *M. Sa Regele* adresează guvernului următorul cuvânt:

După o criză, care a durat mai mult ca de obicei, sunt mulțumit că s'a putut forma guvernul acesta cu Domniile Voastre. Unii, chiar dacă sunteți în vre-un partid politic, v'ați descătușat prin intrarea în acest guvern de a-nume considerațiunii, în care deslegați de orice interes, în afară de cel al binelui țării, sunt sigur că veți lucra așa încât să corespundeți așteptărilor tuturor.

În aceste timpuri grele este nevoie de muncă și administrație cinstită. Nu este nevoie de formule prea complicate și prea ingenioase pentru a răspunde nevoilor de azi. Se cer formule simple și drepte, care prin muncă și cinste să fie aplicate fără șovăire. Sunt sigur că voi le veți găsi și veți păși pe calea pe care întreaga țară și cu Mine așteptăm dela voi.

Răspunsul dlui prim-ministru *N. Iorga*:

«Majestate,

În numele meu și al colegilor mei vă mulțumesc pentru bunele cuvinte de întâmpinare.

Vom face tot ce putem ca să răspundem încrederii Majestății Voastre, fără a fi stăpâniți de alte sentimente decât acela de devotament față de Suveran și de nesfârșita iubire față de țară.

Chemați la o situație de răspundere pe care nici unul din noi n'a cercetat-o, asigurăm pe Majestatea Voastră că vom căuta să nu scriem în istoria țării un capitol nevrednic de cele mai bune care l-au precedat.

La vârsta mea omul nu mai e dominat de nici o ambiție deșartă, ci numai de dorința de a face bine și de a isprăvi frumos.

Câte puteri am, le voi întrebuința fără

crutare și, când ele nu vor ajunge, cei mai tineri dintre membrii consiliului îmi vor fi de sigur în ajutor.

Astfel sper că Majestății Voastre nu-l va părea rău de momentul când a crezut în noi».

Când dl. prim-ministru *Iorga* a ieșit dela Palatul Regal a făcut următoarea declarație referitor la ce așteaptă dela presă:

„Așteptăm dela presă—care creiază atmosfera bună ori rea în care se mișcă regimurile politice și care e răspunzătoare pentru influența ce o exercită asupra spiritelor, — o atitudine de loialitate pe care trecutul fiecăruia din noi o merită... Guvern de strictă observare a legilor, bun cu cei buni, aspru cu cei răi, vom sprijini o guvernare, pe care nu noi o putem mărșini în timp, pe două temelii neclintite: perfectă *ordine* și neșovăitoare *dreptate*„.

Așa să fie!

Cenușa de pe capul baptiștilor.

de: *Apărătorul Ortodox.*

III.

Să se știe deci că noi ortodocșii nu po-negrin pe nimeni. Când profesorul *Vintilă Popescu* dela teologia ortodoxă din Arad a scris o scrisoare către dnii *Dr. Iohn Mac Neil*, președintele Alianței Baptiste mondiale și către secretarul ei general *Dr. I. H. Rushbrooke*, — toți baptiștii ziceau că profesorul *Popescu* spune neadevăruri, deși a susținut lucruri cu bătaii baptiste și alte lucruri dovedite de noi și recunoscute în parte chiar de baptiști. Acum, când noi afirmăm că baptiștii se veseleau cu alcool în presara congresului din Arad din 1930, iar vor zice că vorbim ce nu se cade, căci doar baptiștilor li-s'a uscat grumazul de când n'au mai gustat alcool. Va fi ce va fi, căci un preot îmi zice: „*Prea Sfințite, baptiștii au dreptate că nu gustă alcoolul, ci îl bea de svântă chiar gârlă să curgă!!!*”

Și la urma urmelor baptiștii vor mai avea și dreptul să se supere că pe bani americani au pregătit congresul din Arad. Doi baptiști unguri, văzând în congres că limba lor nu se prea vorbește au zis: hai să dormim frate *Arpad* căci doar noi ne-am ajuns scopul: pe români i-am adus la Evanghelie. Predicatorul *Darabont* din *Oradia-Mare* văzându-i, le zise: nu cumva să dormiți că vă las aici și nu vă duc cu automobilul acasă. Este de știut că predicatorul

Darabont are automobil de propagandă, cum-părat cu bani, dar cu ce fel de bani? Dacă l-a cumpărat cu bani românești, este trist, fiindcă sufletul românesc de sigur nu se întărește prin predicile lui Darabont. Dacă automobilul e cumpărat cu dolari, tot trist este!!!

Dar să revenim la cenușa de pe capul bapțiștilor. Broșura scrisă de dl. profesor Popescu a avut darul a face pe bapțiști să se repeadă la cenușa din vatră. Căci chiar secretarul general al bapțiștilor în răspunsul său trece sub tăcere multe din spusele dlui Popescu. Pe de altă parte recunoaște că bapțiștii din România primesc dolari și că noi românii suntem foarte toleranți. El recunoaște că la o conferință din Stockholm bapțiștii au osândit purtarea bapțiștilor dela noi, deci recunoaște că bapțiștii nu sunt de aceeași credință și păreri.

Suntem bucuroși că chiar unul din șefii bapțiștilor streini recunoaște că bapțiștii sunt de mai multe feluri. În America, e bine să se știe, că sunt aproape 500 secte și deci dolarul ar face bine să facă oameni de aceeași credință pe cei din America. Întrebați de ce? Fiindcă acolo sunt cei mai mari criminali din lume, acolo e nevoie multă de lumina lui Hristos. Ca dovadă aducem pe marele învățat englez Geo London, care într'unul din reportagiile sale din ziarul *Le Journal* spune pe temeiul observațiilor prezidentului institutului de criminalogie, *85 la sută din criminali sunt între 18—25 ani. În fiecare an, în Chicago, se arestează 60.000 zis șasezecimii copii, între cari mulți bapțiști.*

Deci dolarul să nu vină la noi spre a desbina pe români, ci să îndrepte pe criminalii din America! Sau, poate celor cu dolarii le este mai drag de noi decât de frații lor din America?? Nu va putea zice nici un bapțișt că cei șasezecimii criminali, prinși anual dintre tineri într'un singur oraș, vor fi auzit mai mult de evanghelie decât românii momiți cu dolarii!! Deci la cenușa bapțiștilor, haideți de grabă și vă ascundeți în sac și cenușă!

Un bapțișt mai sincer a și intrat în sac și cenușă căci, fiind predicator într'un sat mai mic, era amărât că așa numiții frați ai săi, au leafă mai mare. S'a făcut și o poezie despre nedreptatea ce i-se face. Iată-o

I.

Pocăința cu dolaru
Mi-a mai alinat amaru,
Dar dolarii nu-s pe gard
Și de dorul lor eu ard,

II.

Căci șeful meu pocăilă
De mine nu are milă,

El își umple buzunaru
Iar eu îndur tot amaru.

III.

De s'ar găsi cineva
Să-mi citească inima.
Ar celi cu mare jale
Că nu am multe parale.

IV.

Căci sume mai însemnate
Curg la un mai mare frate,
Dar la mine din dolari
Curg mai mici, iar la el mari.

Noi știm că dolarii sunt bani streini.

Dacă așa este, atunci streinii cari sunt bapțiști să nu să mire că sunt suspecțaji. Cățiva țărani români, cari veneau dela congresul din Arad, se scandalizau, că chiar în ziua întâia a congresului ungurii Beharka, Pizsman Kovács, Baranyay și Kristóf Domokos se îmbulzeau să vorbească ungurește, căci erau delegați din Unguria.

Un predicator din Ungaria spuse în congres că un canar dintr'o colivie era asaltat de vrăbii cari ciripeau și atunci a început și canarul să ciripească. Așa a făcut și el, predicatorul, a venit să ciripească în limbă streină împotriva ortodoxiei! Cenușă deci bapțiști români! Cenușă pe capul vostru, căci despre aceasta puteți cei în foaia bapțiștă maghiară din Oradea-Mare „*Szeretet*” dela 15 Oct. 1930 p. 4. Cenușe pe capul vostru, căci precum fratele vostru Dan a raportat la congresul din Arad, 60% sunt români bapțiștii dela noi și astfel șasezecimii de suflete au evanghelia dela unguri. Din una sută mii suflete 30% sunt unguri, iar 10% ruși și alte fracțiuni.

Multe învățăături se desprind din cele cuprinse în broșurica aceasta. Mai întâi că trebuie să vă întoarceți de unde ați plecat, să vă puneți cenușe pe cap și dacă nu vă ajunge vă dăm noi cenușe. Aduceți-vă aminte că „*toată cetatea sau casa ce se împerechiază între sine, nu va sta*” (Mat. 12 v. 25). Este la mintea tuturor oamenilor cu capul limpede că orice organism desbinat între sine, nu poate sta. Încă poetul roman Sallustiu zicea în cartea sa *Bellum Jurgurtinum* (10 v. 6) că prin înțelegere lucrurile mici cresc, iar prin neînțelegere se destramă. Veți înțelege deci și voi bapțiștilor că dacă vreți frășie în Hristos, atunci trebuie să vă alipiți iar de sufletul neamului. Căci sufletul neamului românesc nu îngăduie și nu poate îngădui ca să fie batjocurit felul nostru de închinare către Dumnezeu. Răbdarea româ-

nească, cinstea românească și vitejia românească s'au făurit la altarele sfinte, la icoanele, la sfintele șapte taine, pângărite de pocăiși, cari au noroc cu bunătatea sufletului românesc.

Bunătatea de suflet ortodox nu se răzbuună și nu pedepsește pe batjocuritori. Dacă am merge noi în o țară cu totul baptistă și am huli credința baptistă ar avea dreptul și bapțiștii să ne hulească. Dar așa, bapțiștii ne hulesc în zadar. Ei se ceartă acum cu bapțiștii unguri. În Octombrie 1930, cu prilejul congresului baptist din Arad, bapțiștii unguri au scos un album în care arată că baptismul românesc este de origină maghiară. Bapțiștii români Ungureanu și Ionescu amenință cu pedeapsă pe cei cu albumul. Inșă de ce? Fiindcă în foaia baptistă maghiară din Oradea dela 1 Noembrie 1930 ungurii cei cu albumul spun în față românilor: „Poate ați uitat deja că noi suntem întemeietorii misiunii baptiste și că noi am organizat comunitățile române baptiste și că în aceste comunități, unde faceți pe vitejii, noi am muncit desinteresat, decenii de arândul?” (citat)

(Va urma).

INFORMAȚIUNI.

Vizitație canonică. Duminică în 19 Aprilie P. S. Sa Episcopul nostru Grigorie a vizitat pe credincioșii noștri din comunele Moșnița și Urseni, protopopiatul Timișoarei. Raport despre aceasta vizitație canonică se va publica în numărul viitor al acestui organ.

Un preot despre propaganda misionară în eparhia Aradului. Preotul Iuliu Moldovan scrie în „Telegraful Român” din 18 Aprilie 1931 un judicios articol despre „Oastea Domnului”, pomenind și de munca misionară dela Arad, spunând între altele:

„Astăzi constatăm cu satisfacție o vie mișcare de propagandă misionară în rândurile clerului din toate părțile țării; întâi, pentru regenerarea morală a tuturor păturilor sociale ale creștinilor ortodocși; al doilea, ca prin profesarea bunelor învățături ale bisericii să facă stavilă curentelor periculoase de desagregare religioasă ale diferitelor secte.

Mișcarea de propagandă, începută la sate, se continuă acum în multe centre însemnate ale țării. În fruntea tuturor stă Aradul și părțile bănățene, unde munca strălucitoare a P. S. Sale episcopului Grigorie a făcut să stagneze propaganda sectarilor.

În Ardeal, la Sibiu, Orăștie și în părțile Hunedoarei, ca și la Sighișoara pe Săcuime, și în părțile nordice, se observă aceeași străduință de a se recruta ostași chiar și din rândurile sectanților.

Preoți distinși cu brâu roșu. P. S. Sa. Episcopul Dr. Grigorie Gh. Comșa a împărtășit preoților noștri din Igrăș: Hălmăjan și Virgil Negru, binecuvântarea pentru a purta brâu roșu. Am accentuat și de altă dată că purtarea brăului roșu este legată de îndatoriri mari. P. S. Sa. părintele Episcop așteaptă dela preoții cu

brâne roșii o activitate mai pronunțată pe toate terenurile vieții publice. În această nădejde felicităm pe preoții din Igrăș.

Preot decedat. Suntem informați că a trecut în viața vecinicii preotul Gheorghe Papp din Agrăș, care a păstorit parohia noastră din Agrăș peste 30 ani. Răposatul Episcop Ignatie Popp l-a distins mai demult cu brâu roșu. Dumnezeu să-l odihnească în rândurile celor drepecți.

Fost învățătoare, în etate, caută post de econoamă. Adresa: Augustina V. Ardelean, Coșteul Mare Nr. 34, jud. Severin.

Nr. 2467/1931.

Comunicat.

Ministerul Instrucțiunii Publice și al Cultelor, Direcțiunea Cultelor, cu adresa Nr. 39000/3980 din 8 Aprilie a. c. Ne aduce la cunoștință că Ministerul a hotărât ca pentru toți noii hirotoniți să i-se înalinteze sau actele originale sau copii după aceste acte, certificate de autoritățile în drept. Și întrun caz și în altul se va înalinta și statul de serviciu complectat în regulă.

Ceeace aducem la cunoștința părților interesate, spre strictă conformare.

Arad, la 16 Aprilie 1931.

Cosillul Eparhial ort. rom.
Arad.

Nr. 2468/1931.

Comunicat.

Ministerul Instrucțiunii Publice și al Cultelor, Direcțiunea Contabilității, cu adresa Nr. 37.251/1931, Ne roagă să dispunem să se pună în vedere organelor în subordine, să nu întrebunțeze timbrele oficiale decât numai pentru corespondență în strânsă legătură cu serviciul, iar nu și de altă natură. Abaterile constatate vor avea consecințe nu numai asupra celui ce întrebunțează atari timbre pentru francarea corespondenței personale, dar și asupra serviciului care îngăduie atari abuzuri.

Ceeace aducem la cunoștința oficiilor parohiale și protopresbiterale spre stricta conformare.

Arad, la 16 Aprilie 1931.

Consillul Eparhial ort.
rom. Arad.

Aviz oficios!

Avizăm On. Oficii parohiale pentru a încunoștința pe cei interesați, că *ajutoarele dela Stat, rămase neachitate pe anul 1930*, s'au ordonanțat și — în baza chitanțelor aflătoare aici — se vor trimite prin postă direct celor competenți.

Consillul Eparhial ort. Român
din Arad.

Parohii vacante.

Conform rezoluțiunii Veneratului Consiliu Eparhial Nr. 1426/1931, pentru întregirea vacantului post de paroh din parohia de cl. III-a din Vizma, protopopiatul Balințului, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Biserica și Școala“.

Emolumentele împreună cu acest post sunt:

1. Sesiunea parohială constătătoare din 32 jug. cad. parte arător, parte fânaș și un intravilan de 1/2 jug. cad.

2. Stolele legale.

3. Birul legal.

4. Eventuală întregire dela Stat, pentru care comuna bisericească nu răspunde.

Reflectanții la acest post au să-și înainteze petițiile, instruite conform normelor în vigoare, comitetului parohial pe calea P. On. Of. protopopesc ort. rom. din comuna Balinț, jud. Severin și să se prezinte în vre-o Duminică ori sărbătoare în sf. biserică din Vizma spre a-și arăta dexteritatea în tipic și cântare, respective în oratorie.

Reflectanții sunt poștiți a se prezenta, înainte de a-și înainta cererea de concurs, înaintea Of. protopresbiterial spre a dovedi, că sunt îndreptățiți să reflecteze la această parohie, iar întrucât ar fi din altă dieceză, sunt poștiți, înainte de înaintarea concursului, a se prezenta la P. Sf. Sa Domnul Episcop din Arad spre a-i cere înalta încuviințare de a concura la acest post.

Dat în ședința consiliului parohial din Vizma, ținută la 1 Ianuarie 1931, în conțelegere cu Ioan Trifu protopresbiter tractual.

—□—

1—3

Conform rezoluțiunii Ven. Consiliu Eparhial Nr. 6619/930, pentru îndeplinirea parohiei întâia vacantă din Macea, care este de clasa *primă*, se publică din nou concurs cu termen de 30 zile, socotite dela prima publicare în organul „Biserica și Școala“.

Venitele împreună cu acest post sunt:

1. Una sesiune parohială în extindere de 32 jugh. cadastrale, cu drept de pășunat.

2. 1 și jumătate teren arabil ca bir parohial.

3. Stolele legale.

4. Intregirea dotației dela stat.

5. Locuință în natură cu grădină.

Preotul ales va trebui să catechizeze la școlile din loc. Va suporta toate impozitele după venitul său preoțesc.

Parohia fiind de clasa primă, recurenții vor avea să prezinte dovezi despre pregătirea cerută pentru parohii de clasa primă și despre 8 clase de liceu și bacalureat.

Recurenții, cu prealabila știre a protopopului tractual, se vor prezenta în vre-o Duminică ori sărbătoare în sf. biserică din Macea, pentru a-și arăta dexteritatea în rituale și oratorie. Cererile însoțite de adnețele necesare, adresate Consiliului parohial din Macea, se vor înainta în termen concursual Oficiului protopopesc din Arad.

Recurenții din altă dieceză vor alătura la cererea de concurs actul de învoire din partea Prea Sfinției Sale Părintelui Episcop diecezan din Arad.

Consiliul paroh. ort. rom. din Macea.

În înțelegere cu Traian Vlașanu m. p. protopop.

□

2—3

Pentru îndeplinirea parohiei Panlova, devenită vacantă prin mutarea preotului Aron Popa la Măuștur, protopopiatul Balințului, Consiliul parohial în conformitate cu dispozițiunea Veneratului Consiliului Eparhial Nr. 2367/1931 escrie concurs, cu termen de 30 de zile dela prima publicare în organul oficios „Biserica și Școala“. Parohia e de cl. III.

Venitele parohiei sunt:

1. Folosița unei sesiuni parohiale în estenziune de 32 jug. pământ:

2. Stolele legale:

3. Intregirea dela Stat, pentru care parohie nu garantează.

4. Casa parohială cu două camere, bucătărie, cămară și un intravilan.

Alesul va suporta toate impozitele după beneficiul parohial, va predica în dumineci și sărbători, va catehiza la școala din loc fără altă remunerațiune.

Cererile de concurs. Instruite cu documentele prescrise, adresate Consiliului parohial din Panlova, se vor înainta of. pp. din Balinț, iar reflectanții se vor prezenta în sf. biserică în vre-o Duminică sau sărbătoare, spre a-și arăta dexteritatea în cele rituale și oratorice, având autorizația protopopului tractual.

Reflectanții din altă eparhie se pot prezenta și vor putea concura numai cu consensul și binecuvântarea Prea Sfinției Sale Domnului Episcop.

Din ședința Consiliului parohial ort. rom. din Panlova, în înțelegere cu Ioan Trifu protopop.

—□—

2—3

Prin strămutarea preotului Gheorghe Albu la Fratelia, parohia Zăbalț — protopopiatul Lipovei — a devenit vacantă și pentru îndeplinirea ei în mod definitiv, conform rezoluțiunii Ven. Consiliu eparhial Nr. 1500/931, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție în organul oficios „Biserica și Școala“.

Venitele împreună cu parohia sunt:

1. Casă parohială în edificiul școlii confesionale, care se va transforma radical spre a fi locuibilă.

2. Una sesiune parohială în estenziunea ei de astăzi, parte arător, parte fânaș.

3. Stolele legale.

4. Birul preoțesc legal în natură.

5. Intregirea dela stat, care parohia nu o garantează. Alesul este obligat a suporta toate dările după beneficiul împreună cu aceasta parohie, va predica regulat și catehiza elevii dela școla primară din loc.

Parohia este de clasa a II-a, reflectanții deci vor dovedi asemenea cvalificațiune.

Reflectanții sunt poștiți ca recursurile adresate Consiliului parohial din Zăbalț, ajustate regulamentar, să le înainteze oficiului protopopesc ort. rom. din Lipova, iar în termenul concursual — pe lângă respectarea strictă a dispozițiilor cuprinse în § 33 din Regulamentul pentru parohii, se vor prezenta în sf. Biserică din loc spre a-și arăta dexteritatea în cele rituale și oratorie.

Cel din altă eparhie vor avea să dovedească că spre a putea recurge au consătmământul P. S. Sale Părintelui Episcop eparhial din Arad.

Dat în ședința Consiliului parohial ort. român din Zăbalț, la 20 Februarie 1931.

Consiliul parohial.

În înțelegere cu Fabriciu Manuilă protopop.

—□—

3—3